

saglig og ordentlig tone, og jeg synes, at fru Anne Baastrup i dag i mange af de betragtninger, som fru Anne Baastrup kom med, mere sådan gik efter, ja, at fremmane et skræmmebillede, frem for at forsøge at udpensle de kritikpunkter, som SF måtte have. Altså, at stå og sige fra Folketingets talerstol, at vi bare drypvis kommer med forslag for at holde gang i folks angst mod terror, klæder simpelt hen ikke SF.

Jeg har stor respekt for fru Anne Baastrup som retsordfører. Jeg vil sige, jeg har aldrig nogen sinde, så vidt jeg husker, udtalt mig om fru Anne Baastrups begavelse, men jeg vil da gerne i dag sige, at jeg anser fru Anne Baastrup for at være et meget begavet menneske, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke nogen af de indledende betragtninger, som fru Anne Baastrup kom med.

Jeg synes, det er helt o.k., at SF har en anden opfattelse af, hvad der skal til, end regeringen har, men jeg synes, vi skal tale til hinanden i en ordentlig tone. Jeg vil i hvert fald sige, at jeg aldrig har sået tvivl om, at fru Anne Baastrup sætter sig grundigt ind i tingene og træffer sine valg på et sagligt grundlag, men efter ordførertalen i dag undrer det mig altså lidt, hvordan den er kommet til veje.

Jeg vil sige til fru Anne Baastrup om høringsvarene, at der da har været mange gode høringssvar, og at der da har været stillet mange kritiske spørgsmål, som jeg synes har været relevante. Men jeg må altså også bare sige, at der er mange af høringssvarene, som på mange strækninger har været præget af enten et manglende kendskab til reglerne, eller af, at man har ønsket at misforstå, hvad forslaget gik ud på. Og det synes jeg selvfølgelig er meget ærgerligt, fordi det altså ødelægger den demokratiske proces en smule, at man ikke taler ordentligt til hinanden, og at man bevidst misforstår hinanden.

Fru Anne Baastrup havde nogle konkrete kritiske spørgsmål. Det første, som jeg registrerede, gik på teleobservation, og det vil jeg sige til fru Anne Baastrup, at det jo er en lovfæstelse af en højesteretsdom, der foreligger. Der er ikke tale om, at vi farer frem over isen og kommer med ny vidtgående lovgivning. Det er en lovfæstelse af den dom, som Højesteret er nået frem til for kort tid siden, og det fremgår også af bemærkningerne.

Så siger fru Anne Baastrup, at retskendelser har en selvstændig værdi. Ja, det er jeg fuldstændig enig med fru Anne Baastrup i. Vi bevarer også retskendelser på nogle af de områder, som fru Anne Baastrup anser for at være kontro-

versielle – og det må jo så være af andre grunde – men der er altså tale om retskendelse, idet PET fremover gerne skulle have mulighed for at kunne få retskendelse på en person frem for på telefonnumre. Jeg forstår ikke, hvorfor man siger sådan noget fra Folketingets talerstol, hvis det ikke er, fordi man ønsker at så tvivl om, hvordan retstilstanden bliver efter lovforslagets vedtagelse.

Jeg vil gerne sige til fru Anne Baastrup, at baggrunden for, at regeringen foreslår den ændring, først og fremmest er en følge af den teknologiske udvikling. Vi synes simpelt hen ikke, det er rimeligt, at PET, dommere og forsvarere skal bruge utrolig meget tid på at indhente retskendelser, hver eneste gang en person, der er mistænkt for terror, skifter SIM-kort eller mobiltelefon. Det er ikke en rationel måde at bruge samfundets ressourcer på, det er ikke en rationel måde at bekæmpe terrorisme på, og det krænker altså ikke nogens retssikkerhed, at man laver en mere effektiv procedure, så jeg forstår det simpelt hen ikke. Men der bliver givetvis mange spørgsmål, der skal besvares under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil sige til fru Anne Baastrup, der så rejser hele spørgsmålet om faglige konflikter, at det har jeg allerede svaret 3F på, og jeg skal nok sørge for, at fru Anne Baastrup til SF's beroligelse får besvarelser af det spørgsmål leveret, for selvfølgelig skal der stadigvæk være mulighed for at have faglige konflikter, bare de ikke relaterer sig til terror.

Fru Anne Baastrup rejser så også spørgsmålet om hr. Vagn Greves mindretalsudtalelse, for så vidt vedrører Straffelovrådets betænkning. Der vil jeg sige til fru Anne Baastrup, at der i hvert fald ikke er tale om, at der er skøjtet hen over den mindretalsudtalelse, vi har bare valgt at følge flertallets indstilling, men det svarer jeg selvfølgelig også gerne på under udvalgsbehandlingen, og jeg anerkender, at man kan have en anden opfattelse af, hvor man sætter spørgsmålstegn ved, om vi går for vidt. Men jeg vil sige, at vi altså ikke er skøjtet hen over noget. Det har faktisk været i et sagkyndigt udvalg og er blevet meget nøje overvejet.

Kl. 20.00

Endelig vil jeg sige til fru Anne Baastrup, der sådan ligesom anklager mig for at skulle have sagt, at jeg ikke vil rette et komma i noget, at det har jeg aldrig nogen sinde sagt.

Jeg har sagt mange ting, når jeg er blevet spurgt af journalisterne, og jeg skal selvfølgelig ikke kunne afvise, at der er nogle, der har citeret